

ligt. Jeg tror saa videre, at den højt-ærede Minister har udtalt sig saaledes, at naar man nøjes med at lade Værdistigningen afgøres ved Salg, bliver der ikke taget Hensyn til den Brug, der *kunde* gøres af Grundene. Nej, det bliver der ganske vist ikke, for den er der ingen, der kan have nogen virkelig alvorlig Mening om.

I Modsætning til Ministeren maa jeg derfor overfor dette Spørgsmaal om, hvad der er paalideligst som Grundlag for Værdiberegningen, hævde som en ganske almindelig Kendsgerning, at en Vares Værdi faar aldrig saa paalideligt et Grundlag for Bedømmelse, som den Pris er, der opnaas ved Køb og Salg. Det er dog ikke blot af Hensyn til Værdistigningens Beregning, men jeg har ogsaa af anden god Grund forlangt, at der skal være et bevisligt, opnaaet Gode, før Værdistigningen paalignes. Det er det, man har, naar man har solgt, og det er det, jeg forlanger, at ogsaa naar man gaar til Værdistigningsskat ud over det rene Salg, skal der være et foreliggende, af vedkommende erhvervet Gode. Naar det ikke er Tilfældet, forekommer det mig, at man er inde paa en Skat, der i alle Tilfælde har et ganske andet Grundlag end det, hele dette Lovforslag er bygget over, og det, der er berettiget, naar man vil begrænse Værdistigningsskatten til noget saa ganske enkelt som Baneanlæg.

Jeg vil endnu, inden jeg forlader Værdistigningsspørgsmaalet, gøre en Bemærkning til den sidste ærede Taler. Jeg tror ikke, han har Ret i, at Værdistigning ikke hører hjemme ved Privatbaner. Jo, den hører i Virkeligheden hjemme deri ganske samme Grad som ved Statsbaner. Den er jo ogsaa netop formet i Regeringsforslaget, og i hvert Tilfælde i fuldeste Maal i mit Forslag saaledes, at den kommer vedkommende private Baner til gode. Hvis det ærede Medlem har været med til at skabe Basis for et Jernbaneanlæg, vil han sikkert have været i de Tilfælde, som jeg har set, hvor een Mand sidder paa en Gaard, der faar en Station lige op ad sig, medens en anden Mand ved Siden af faar ikke saa lidt længere til Stationen, og hvor den første Mand, den, der faar den største Fordel, ikke tegnede en rød Øre, medens den anden — det har jeg set — skaffer Banen frem ved at tegne sig for en meget stor Sum. Han har vist ogsaa set, hvorledes en Kommune, der var aller mest interesseret i et Baneanlæg, ikke vilde ofre det allermindste paa det, medens en anden lille Kommune med lidt Frem-syn og Alménsans har tegnet sig for

et betydeligt Beløb. Jeg tror fra Forhandlingerne at vide, at netop Sønder-sø, som det ærede Medlem beklagede, er kommen uden Baneforbundelse, fordi den ikke vilde ofre noget i sin Tid (*Berntsen*: Ja). Men saa var det jo kun Skade for Hjemgæld. Saadan Ubillighed er netop noget, som Værdistigningsskatten udligner. Er der en Kommune, som gør store Ofre, medens Nabokommunen, der faar samme Fordel, intet ofrer, vil man netop kunne sørge for, at det lignes ud gennem Værdistigningsskatten, i hvert Tilfælde naar denne saaledes som i mit Forslag knyttes nøje til Baneanlægene.

Saa skal jeg blot meddele, at jeg tager mit Ændringsforslag Nr. 91 angaaende Værdistigningsskatten tilbage. Jeg ønsker det ikke til Afstemning her, da jeg mener, der er adskilligt i det, som under Sagens videre Gang gennem Rigsdagen maaske kunde blive taget op. Hvis det da blev forkastet her, vilde dette vanskeligere kunne naas, og jeg kan jo være temmelig sikker paa, at, hvis jeg fastholdt Forslaget nu, vilde jeg faa det forkastet.

Første Viceformand (Anders Nielsen): Ændringsforslag Nr. 91 i Betænkningen er taget tilbage. Ønsker nogen at optage det?

Thomas Larsen: Jeg optager det.

Første Viceformand (Anders Nielsen): Ønsker Folketingsmanden for Københavns 6te Valgkreds at fortsætte sit Foredrag?

Hammerich: Ja, det gør jeg rigtignok. Jeg har nemlig adskillige andre Ændringsforslag, jeg ønsker at tage tilbage. Under Nr. 52 har jeg 3 Nummere, Nr. 2 om en Bane til Skævinge, Nr. 4 om en Bane fra Helsingø til Tisvildeleje og Nr. 6 om en Bane til Mariager. Jeg ønsker, at disse tre Nummere udgaa, saaledes, at naar Ændringsforslag Nr. 52 bliver forkastet, er der intet til Hinder for at tage de tre Punkter op igen til tredje Behandling. Efter Udtalelser, der ere faldne, ogsaa fra den højtærede Minister, antager jeg, at de da vil kunne faa Tilslutning.

Endelig tager jeg i Forstaaelse med min ærede Medforslagsstiller (Markvorsen) Ændringsforslag under Nr. 53 om en Privatbane fra Grindsted til Troldhede tilbage. Og saa følger det af sig selv, at de Punkter af Nr. 61, som ere knyttede til de Forslag, jeg her tager tilbage, ikke kunne betragtes som forkastede, fordi Nr. 61 i sin Helhed maatte blive forkastet.